

Catalans en el naixement de l'Argentina

Autor: Joan Baeza

Data de publicació: 20-12-2017

Els catalans foren cofundadors de les aleshores denominades Provincias Unidas del Río de la Plata el 25 de Maig del 1810, però abans havien fet una aportació extraordinària en aconseguir reconquerir Buenos Aires, que estava en poder de les tropes angleses. Blog d'en Joan Baeza.

Els fundadors de la Independència de l'Argentina

La història argentina ha estat exageradament mesquina amb els nombrosos catalans que hi plantaren la llavor de la llibertat i que van lluitar intensament per assolir-la. Molts d'ells hi lliuraren llur vida, mentre que uns altres perderen llurs fortunes per la causa de la independència. El que sí que és cert és que al Cabildo Obert del 25 de Maig del 1810, data del naixement de la República Argentina, hi havia 19 catalans. No són pas pocs.

Només una menció a la història d'en Bartolomé Mitre assegura que “la reconquesta de Buenos Aires (en poder dels anglesos) es degué a la guerrilla catalana”. La realitat és que es tractà de quelcom més que una guerrilla, puix que el Batalló de Minyons que hi arribà des de la Banda Oriental (amb més de 150 homes) i els cossos de Voluntaris de Catalunya que estaven sota les ordres d'en Domènec Matheu i en Joan Larrea, organitzats a Buenos Aires, foren els qui empenyeren —literalment— en Santiago de Liniers a iniciar l'atac que aconseguí la rendició de les tropes britàniques.

Els catalans que lluitaren amb tant de valor contra l'ocupació de la Gran Bretanya sembraren la llavor de la llibertat (de comerç, en principi, i, després, la política i la social). Per això volem avui retre homenatge als mencionats membres del Cabildo Obert del 25 de Maig del 1810. Són els següents:

En Cosme Argerich, en Manuel Bas, en Gerard Bosch Clivillés, en Josep Maria Cabrer, en Josep Capdevila, en Vicenç

Capdevila, en Joan Cornet, en Gerard Esteve i Llach, en Joan Lleó Ferragut, en Josep Fornaguera, en Joan Larrea, en Domingo Matheu, en Jaume Nadal, en Bernat Nogué, l'Oleguer Reynals, en Josep Rigués, en Josep Serra i Valls i en Joan Josep Viamont.

Els argentins hi trobaran noms coneguts, en aquesta nòmina, però n'hi hagué molts més. Avui només mencionarem el pilot en Joan d'Alsina, qui perdé la vida davant dels anglesos, i fou pare de l'Adolf Alsina i avi d'en Valentí Alsina, tots dos governadors de Buenos Aires.

D'en Domingo Matheu i en Joan Larrea, en destaquem que un d'ells presidí la Primera Junta de Gobierno i que tots dos crearen (i donaren els diners per concretar-les) la primera fàbrica d'armes i la d'uniformes militars. També el fet que finançaren la primera flota de guerra que comandà en Guillermo Brown i que posaren diners per desenvolupar la Campanya del Nord, que encapçalà en Manuel Belgrano, entre d'altres aportacions fonamentals per a la causa.

I encara una anècdota protagonitzada per un altre català: en Josep Milà i Roca. Fou ell qui redactà l'acta de capitulació dels anglesos després de la reconquesta de Buenos Aires. En Milà i Roca es féu molt amic d'en Manuel Belgrano. Tant, que l'acompanyà com a secretari en la ja esmentada campanya militar. I quan el creador de la bandera entronitzà, a San Miguel de Tucumán, la Verge de la Mercè com a Patrona de la ciutat, segurament en Milà i Roca hi va tenir quelcom a veure, ja que la imatge que instal·là a l'església respectiva té a la seva part inferior una bandera catalana.

Joan Baeza

<http://joanbaeza.blogspot.com.es/2017/09/catalanes-en-el-nacimiento-de-la.html>